

کمیتہ کارگری یا تریبون سرمایہ داران ؟

بہزاد سہرابی

در پی حادثہ دلخراش در ایران خودرو و جان باختن و زخمی شدن تعدادی از کارگران این کارخانه، "نجم الدین" مدیرعامل شرکت، در مقابل اعتراض کارگران، خود را مجبور به پاسخگویی دید. قدرمسلماً اینکے فشار و اتحاد کارگران در یک چنین شرایط حاد و بحرانی ای، می تواند کم و بیش برخی از خواست ها و مطالبات کارگران را در دستور کار گذاشته و آن ها را به شکل جدی تر و مصمم تری برای به کرسی نشاندن آن ها ترغیب نماید.

در همین رابطه و در پی اعتراض و پی گیری کارگران، از جمله برای ایجاد تشکل کارگری در این کارخانه، نجم الدین مدیر عامل شرکت، ظاهراً با ایجاد "شورای اسلامی کار" موافقت نموده و قول تشکیل آن را "در شش ماه آینده" به کارگران داده است.

"کمیتہ هماہنگی برای ایجاد تشکل کارگری" با دستپاچگی و فرصت طلبی هر چه تمام تر و البتہ با یکصدو ہشتاد درجہ چرخش، نسبت بہ قیل و قالی کہ مدام و وقت و بی وقت، در خصوص "شوراهای ضد سرمایہ داری طبقہ کارگر" و "تشکل شورایی طبقہ کارگر ایران"!!!! از خود بروز می داد، نہ تنها هیچ مخالفتی با "شورای اسلامی کار"، این تشکل "تا مغز استخوان وابستہ بہ سرمایہ" و "مورد موافقت این مزدور سرمایہ" از خود نشان نداد، بلکہ بہ کارگران ایران خودرو نیز توصیه کرد کہ "در شرایط کنونی، نفس قیولاندن تشکل کارگری بہ این مزدور سرمایہ حتی بہ صورت وعدہ شورای اسلامی کار نیز، یک قدم بہ پیش است."!!!! (تأکیدات از من است)

"کمیتہ هماہنگی برای ایجاد تشکل کارگری" در ادامہ می افزاید "تا آنجا کہ بہ اسم این تشکل مربوط می شود مهم نیست کہ اسم آن شورای اسلامی کار و یا چیزی دیگر باشد" !!! **

می بینیم کہ بہ اصطلاح "رادیکالیسم ضد سرمایہ داری" کمیتہ هماہنگی برای ایجاد تشکل کارگری" بہ ناگہان دود می شود و ہمسو با نجم الدین، امر خطیر تشکل یابی کارگران را تا حدی تقلیل می دہد کہ یک "مزدور سرمایہ" طلب می کند. !!! آنان ہر دو بہ یک اندازہ در چشم کارگران خاک می پاشند و در "فرو نشاندن خشم" و تنفر انقلابی کارگران، "رادیکالیسم" ی ہمسو و ہماہنگ دارند.

بی مناسبت نیست یادآوری کنیم کہ این "کمیتہ" در جریان ایجاد سندیکای کارگران نیشکر ہفت تپہ، کہ با اتکا بہ نیرو و توان خود کارگران، از پایین و رو در رو با عوامل سرمایہ تشکیل شدہ بود، از ہمہ القاب و عناوین بی ربط و فرقہ گرایانہ استفادہ کرد، تا بہ قول خود نشان دہد کسانی کہ در تشکیل این تشکل کارگری، با کارگران ہمسو شدہ و در حد توان و وسع خویش بہ آنان کمک و یاری رساندہ اند، بہ تمامی "سندیکالیست" و "رفرمیست" و . . . . . بودہ و بر ضد "تشکل های شورائی طبقہ کارگر ایران" قد علم کردہ اند.!!!

امروز باید از این اشخاص و این "تشکل" خیلی خیلی "رادیکال و ضدسرمایہ داری" سوال کرد کہ:

چرا و بہ چه دلیل پذیرش یک تشکیلات آبرو باختہ و آلت دست سرمایہ همچون "شورای اسلامی کار"، توسط کارگران ایران خودرو، آن ہم پس از "موافقت نجم الدین" مدیر عامل مکار و ضدکارگر کارخانہ، "یک قدم بہ پیش است" و عین رادیکالیسم و انقلابی گری تلقی می گردد؟!!!! اما تشکیل یک تشکل کارگری از جانب کارگران نیشکر ہفت تپہ یا کارگران شرکت واحد و . . . با اتکا بہ نیرو و ارادہ خود آنان، بدون کسب مجوز از دولت و کارفرمایانی از قماش "شفیعی" ها و "نجم الدین" ها، آن ہم زیر فشارهای مستمر و ہمہ جانبہ ارگان ها و نہاد های سرمایہ و عوامل ریز و درشت آن، ازجملہ شیادان و چاقوکشان "شورای اسلامی کار" و "خانہ کارگر"، بہ صرف نام سندیکا، تماماً رفرمیستی و سندیکالیستی و . . . بہ حساب می آید؟!!!!

چرا و بہ چه دلیل "حتی پذیرش وعدہ تحقق شورای اسلامی کار"، در شش ماہ آیندہ، آن ہم از جانب "یک مزدور سرمایہ" با ظن "فرو نشاندن خشم" و تنفر کارگران از سرمایہ و عوامل و مزدوران آن، "یک برگ برندہ"، در دست

کارگران محسوب می شود، اما تلاش و پیگیری مستمر و قابل تقدیر کارگران ، برای ایجاد "تشکل های مستقل و متکی به خود" کارگران و سرانجام برپایی آن ها، تحت شدید ترین تهدیدات و فشارها، گام هایی به پس و در راستای وابستگی به سرمایه ؟

چرا یک بار و در یک جا "اسم تشکل" ، برای این "کمیته" و گردانندگانش، تا حدی، مهم و تعیین کننده می شود که معیار تشخیص سره از ناسره می گردد و همه چیز مسائل جنبش کارگری را با آن محک می خورد و سنجیده می شود و بار دیگر و در جایی دیگر اعلام می شود که: "تا آنجا که به اسم این تشکل مربوط می شود مهم نیست که اسم آن" شورای اسلامی کار " باشد یا چیزی دیگر. !!!؟"

چه اتفاقی افتاده است که از آن طرف بام به پائین سقوط کرده اید؟ البته برای کارگران پیشرو و فعالینی که از نزدیک دستی بر آتش دارند و درگیر فعالیت های عملی کارگران و این طبقه هستند، تشخیص این مسئله و پاسخ به این سوالات کار دشواری نمی تواند باشد. آنان خود بارها شاهد بوده اند که چگونه این "کمیته" با زدن راهنمای چپ، توانمندی قابل تحسین خود را در گردش به راست در معرض نمایش گذاشته است.

یاد آوری این نکته در همین جا خالی از لطف نیست که: ما به عنوان جمعی از فعالین "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری" در مقطع زمانی آغاز اعتراضات کارگران "هفت تپه"، براساس وظیفه طبقاتی خویش، خود را ملزم دیدیم تا در آنجا حضور داشته باشیم و با انتقال تجارب، آنچه را که در توان داریم، در اختیار هم طبقه ای های خود در آن جا قرار دهیم. بعد از گذشت مدتی از اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه، تعدادی از کارگران این شرکت، به خاطر توهم به "شورای اسلامی کار" و عدم شناخت دقیق تشکل های ساخته و پرداخته دست سرمایه داران و همچنین به موجب توصیه های عوامل سرمایه در کارخانه ، فضا را به نحوی مهیا نموده بودند که کارگران هفت تپه، به جای ایجاد تشکل مستقل کارگری، دست به ایجاد "شورای اسلامی کار" بزنند ما به خود می بالیم که توانستیم با جلسات متعدد و تجزیه و تحلیل ماهیت تشکل های وابسته و ضد کارگری، از جمله "شورای اسلامی کار" و دیگر تشکل های دست ساز سرمایه، در حد توان، ایجاد این قبیل تشکل ها را از اذهان کارگران و به ویژه نمایندگان منتخب آنان پاک نماییم و از تشکیل این قبیل تشکل ها در هفت تپه جلوگیری کنیم. ما همچنین موفق شدیم، باز هم در حد توان، توجه کارگران را به این امر و این مسئله جلب نماییم که تشکل های کارگری را به نیروی خود و بدون کسب مجوز از دولت و کارفرمایان ایجاد کنند. ما آنچه را در دستور کار خود گذاشته بودیم که به شکلی کاملاً شفاف و آشکاری ، در اساسنامه "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری"، به آن ها اشاره شده بود. رویکرد ما، نه تنها در تقابل با اساسنامه و این نوع حرکت ها نبود، بلکه اکیداً باورداشتیم و داریم که: کارگران فقط و فقط با اتکا به نیروی اراده و اتحاد طبقاتی خویش و ایجاد تشکل های مستقل و توده ای کارگران است که می توانند یکی پس از دیگری، بر مشکلات و مصائب اهدایی نظام سرمایه داری فائق آمده و با پشت سر نهادن آن ها، در راستای اهداف و منافع طبقاتی خویش، و جامعه ای عاری از ستم و استثمار، حرکت نمایند و نه با کسب اجازه از عوامل و "مزدوران سرمایه" و "وعده تحقق تشکل". چه رسد که این تشکل نیز "شورای اسلامی کار" باشد. به قول خودتان "رفرمیسم شاخ و دم ندارد".

آقایان! در پایان این نوشته توصیه ای برای شما دارم! شما می توانید وقت و بی وقت و در هر جا و هر زمان، بدون توجه به بسیاری از مسائل و پارامتر ها و در صدر آن، توازن قوای سیاسی و طبقاتی و موقعیت عینی و ذهنی طبقه کارگر در شرایط کنونی، و بسیاری مسائل و فاکتورهای دیگر، شعار ایجاد "شوراهای ضد سرمایه داری طبقه کارگر ایران" و "تشکل های شورایی طبقه کارگر ایران" و . . . را سر دهید و به "رادیکالیسم" ناب و بی غل و غش خود نیز بیالید. اما در عمل و با توجهاتی از این دست که : "از یاد نبریم که چند سال پیش نیز در همین ایران خودرو ، یک شورای اسلامی کار وجود داشت که مدیریت وقت، آن را برنتابید و منحل کرد"!!! و . . . سر از "شورای اسلامی کار" با کسب اجازه از مدیر عامل شرکت، در آورید و به آن دل خوش کنید. شما می توانید خیلی شعار ها بدهید، اما خیلی کارهای دیگر بکنید؛ اما حق ندارید که به کارگرانی که به بهای رنج و خون و استثمار خویش و جان های از دست رفته همکاران خود، اعتراض کرده اند، و خواهان ایجاد تشکلی کارگری و مستقل از سرمایه و سرمایه داران، برای حل مشکلات و پیشبرد مسائل خود و طبقه خود در همه زمینه ها و عرصه ها هستند، توصیه کنید که با توجهاتی چون "وعده تشکیل شورای اسلامی کار، در شش ماه آینده، آن هم از زبان کارفرمایی به قول شما "مزدور"، دل ببندند و بر این اساس، خشم و شور انقلابی خود فرو خورند. شما می توانید به هر میزان، به این فریبکاری ها و شارلاتانیسم "نجم الدین" و امثال ایشان اعتماد کنید و در بهترین شرایط به "شورای اسلامی کار" وعده داده از جانب آن کارفرمای محترم تن در دهید، اما حق ندارید با این توجهات و بهانه ها، سر کارگران را شیره بمالید و آنان را فریب دهید. آری شما نمی توانید در چشمان کارگران خاک پاشید. شما حق ندارید . . .

بهباد سهرابی . ۲۰۱۱ / ۰۲ / ۰۵

Sohrabi_b1343@yahoo.com

* نوشته ای تحت عنوان "[سایت کارگری یا تریبون سرمایه داران زحمتکش و مؤمن و انقلابی؟!](#) " پنجشنبه ، ۹ دی ۱۳۸۹ ، کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری.

** نوشته ای تحت عنوان : "[موافقت مدیرعامل ایران خودرو با خواست کارگران برای ایجاد تشکل](#) ." شنبه ، ۹ بهمن ۱۳۸۹ ، کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری .